

6 Δεκεμβρίου 2015

Άσε τους νεκρούς , και ζήσε!!

/ [Γενικά](#)

Είναι τόσο ωραία η εξομολόγηση,
στο βαθμό που τη νιώθω,
όχι απλά ως απαρίθμηση λαθών κι αμαρτιών μου,
μα και ως διαδικασία αποσύνδεσης

απ' το σκοτάδι του παρελθόντος μου.
Όσο κρατώ μέσα μου παλιές, δυσάρεστες ιστορίες,
συνεχίζω να κρατώ ζωντανό το χτες, και να το τροφοδοτώ.
Κάτι που σήμερα δεν υπάρχει,
εγώ, με τη θλίψη και τις ενοχές μου,
το κάνω να συνεχίζει να υπάρχει.
Στο νου μου!! Και με τρελαίνει. Με την εξομολόγηση,
κόβω το νήμα που με κρατάει "εκεί",
και έρχομαι με ανακούφιση στο "εδώ και τώρα",
και στο φωτεινό μέλλον
που μου ετοιμάζει ο Θεός.
Αλλιώς, σκέψεις γυρίζουν στο νου μου διαρκώς
και μ' αρρωσταίνουν.
Γι' αυτά που έκανα, που είπα, που σκέφτηκα κλπ.
Δηλαδή, για το παρελθόν, που πέρασε.
Η εξομολόγηση,
είναι το τέλειο μυστήριο
που σε μεταφέρει πάλι στο "τώρα"!!
Και νιώθω πάλι άξιος, ασφαλής,
αγαπημένος, προστατευμένος, δυνατός,
εν Χριστώ.
Εξομολόγηση:
Για να ζήσεις τη ζωή που σου αξίζει.
Με νέα σκέψη,
φρέσκο βλέμμα,
καινούργιο βάδισμα.

Κύριε, Ιησού Χριστέ,
Σ' ευχαριστούμε που μας συγχωρείς,
πάλι και πάλι.

ΟΜΙΛΙΑ: Σάββατο απόγευμα, στις 6.15 στο κεντρικό αμφιθέατρο του νοσοκομείου
"Αττικό". Στο Χαϊδάρι.

P. Andreas Konanos